

РЕШЕНИЕ

№ 40388

гр. София, 03.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 10.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **6250** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 156 – 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс, вр. Закона за данък върху добавената стойност.

С Решение № 5600/18.02.2025 г., по адм. дело № 5179/2024 г. 17-ти състав на Административен съд София – град прогласил по жалбата от „КРИСТИ-12“ ЕООД нищожност на издадения от органи по приходите, при ТД на НАП - С.

РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221021004588-091-001/15.12.2023 г., потвърден с Решение № 258/26.02.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“-С., в оспорената част на начислени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност, в размер на 261 120, 28 лв. за данъчни периоди м.м. 04, 08. 2019 г. и определените лихви, в размер на 124 636, 40 лв. Съдът не изложил мотиви по същество, досежно материалната и процесуална законосъобразност на ревизионния акт. С Решение № 6267/11.06.2025 г. по адм. дело № 4526/2025 г. състав на Върховния административен съд е отменил решението на Административен съд София – град и е върнал делото за ново разглеждане.

Дружеството – жалбоподател е представлявано от упълномощения адвокат, който: поддържа жалбата и представените в предходното първоинстанционно съдебно производство „писмени бележки“; не ангажира нови доказателства, по смисъла на чл. 226, ал. 2 АПК; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, без да представя списък.

Ответникът, чрез процесуален представител - юрисконсулт оспорва жалбата, поддържайки изложените в Решение № 258/26.02.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“-С. мотиви. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в размер на 36 278 лева.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема следното от фактическа и от правна страна, по същество.

Жалбата е процесуално допустима.

Настоящият съдебен състав дължи да изложи мотиви по същество, само относно законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, от гледна точка правилността на извършеното с акта начисляване на данъчни задължения в тежест на „Кристи-12“ ЕООД по Закона за данък върху добавената стойност, в размер на 261 120, 28 лв. за данъчни периоди м.м. 04, 08. 2019 г. и определените лихви, в размер на 124 636, 40 лв.

Процесната ревизия е първа за данъчните периоди по ЗДДС: 01.05.2018 г. – 30.06.2021 г. и е възложена с редовно издадена заповед, която, както и заповедите за изменение на първата и за спиране на ревизионното производство, признато от касационния съд са издадени от материално компетентен орган по приходите. Съставен е РД на 21.11.2023 г. (л. 61 от първото дело на АССГ), срещу който било подадено възражение. Материално компетентни органи по приходите са издали оспорвания Ревизионен акт № Р-22221021004588-091-001/15.12.2023 г. (л. 94). Определените с него задължения за ДДС касаят издадени на PLASICO DI PETROV N. K. – дружество, регистрирано в Италия общо 13 фактури, както следва: фактура № 0...01329/09.04.2019 г., с ДО 309 060 лв.; фактура № 10...08774/30.04.2019 г., с ДО 131 040 лв.; фактура № 10...08778/30.04.2019 г. с ДО 218 319, 50 лв.; фактура № 10...08779/30.04.2019 г., с ДО 62 611, 75 лв., фактура № 10...08777/30.04.2019 г., с ДО 70 997, 50 лв.; фактура № 10...08773/30.04.2019 г., с ДО 248 005, 96 лв.; фактура № 10...08776/30.04.2019 г., с ДО 43 263, 50 лв.; фактура № 10...08775/30.04.2019 г., с ДО 26 792, 50 лв.; фактура № 10...09360/13.08.2019 г. с ДО 66 500 лв.; фактура № 10...09295/05.08.2019 г. с ДО 106 750,00 лв.; фактура № 10...09263/01.08.2019 г. с ДО 73 500 лв.; фактура № 10...09442/29.08.2019 г. с ДО 104 879, 95 лв. и фактура № 10...09403/21.08.2019 г. с ДО 105 000 лв., общо - 1 566 720, 66 лв. Като предмет на доставките във фактурите е записано „материали“, уточнени с РД и с акта като 2 040 тона пелети. Ревизираното дружество е декларирало фактурите в дневниците за продажби, за съответните данъчни периоди като вътреобщностни доставки (ВОД) с нулева ставка на данъка, на основание чл. 53, ал. 1, предл. първо, вр. чл. 7, ал. 1 ЗДДС. За „Plasico di Petrov N. K.“ ревизиращите приели, че: (РА, л. 96 от делото) е притежавало валиден VIN, проверен чрез системата VIES; „към дата на доставките е регистриран за целите на ДДС в съответната страна – членка“. От страна на дружеството – жалбоподател на 08.01.2021 г. са представени процесните спорни фактури, международни товарителници (ЧМР) с превозвач “Car trade gebrauchtwagen” G., V. № ATU784047 и писмени потвърждения за получаване на стоката. Ревизиращите органи проверили тези данни. Според записа в РА (л. 96 и сл. от делото): 1. извършената проверка в информационните масиви на Агенция „Митници“, модул „Пътни такси и разрешителни“ установила „регистрирани преминавания на автомобили с регистрационни номера, вписани в ЧМР за превоз на пелети за периода 01.4.2018 г. – 30.06.2019 г. на „Пласико ди П.-Н. К.“ за Италия“, като в таблица са посочени регистрационни номера на автомобили; 2. изискана информация от Агенция „Пътна инфраструктура“ – предоставяне на „всички записи от Регистър „Събиране на данни за автомобилния трафик в РБ“, получени от автоматичните устройства за записване на пътния трафик и от автоматичните преброителни пунктове“. Получената информация е за липса в системата за събиране на пътни такси на информация за деветте ППС, а от системата за пътния трафик са отчетени преминавания на четири ППС, описани като: „бус или товарен с ремарке по – малко от 3, 5 тона; бус леки товари, по-малко от 3, 5 тона; леки автомобили; ремарке – леки автомобили“; 3. по отправено до данъчната администрация на А. запитване от 06.01.2022 г. е възпроизведено като отговор от 17.03.2022 г. следното: „това е измама от страна на българското дружество „К.-12“; всички доставки на пелети

не са извършени “Car trade gebrauwagen” G., дори само заради липсата на предоставки – без лиценз за превоз или камион с такава вместимост; митническите документи съдържат фирмен печат, който според управителя К. не е негов, както и подписът под печата; австрийският търговец не е извършвал и не е фактурирал транспорт до български търговец“. В тази връзка Съдът отбелязва, че дружеството – жалбоподател твърди и е представило доказателства, че транспортирането на стоките било организирано от получателя Plasico di Petrov N. K.“, за негова сметка, т.е. приписаното на „управителя К.“ изявление, че “Car trade gebrauwagen” G. не е извършвало и не е фактурирало транспорт до български търговец противоречи на противопоставените от жалбоподателя твърдения. Досежно получателя по спорните фактури - „Plasico di Petrov N. K.“ издателите на ревизионния акт се позовават на получена от Италия информация, която била събрана „в хода на други ревизионни производства по открити административни процедури за обмен на информация“, което означава, че не е изисквана специално за процесния случай нова информация. Информацията е, че италианското дружество не се намира на посочения адрес, който е частно жилище. Основавайки изводите си изключително и само на цитираните отговори от данъчните администрации на А. и на Италия ревизиращите органи не признали на „Кристи-12“ ЕООД извършени ВОД, с мотиви, че наличните документи не обосновават извод стоките да са напуснали територията на страната и да са доставени на територията на друга държава - член на ЕС, с оглед на което не е недоказан фактическият състав на чл. 7, ал. 1 ЗДДС по фактурите, включени в дневниците за продажби на за месеците април и август, 2019 г. На основание чл. 46, ал. 1 ППЗДДС процесните доставки на пелети са приети за облагаеми със ставка 20%. С РД е направено предложение за начисляване на ДДС, в размер на 313 344, 13 лв., който е коригиран с ревизионния акт на 261 120, 28 лв., след като е прието наличие на хипотезата по чл. 67, ал. 2 ЗДДС, вр. чл. 53, ал. 2 ППЗДДС.

Констатациите и изводите на ревизиращите органи по приходите се оспорват от „К.-12“ Е., с доводи за недоказаност и необоснованост, понеже: мотивите за непризнаване на доставките като ВОД не са част от фактическия състав на съответните материалноправни норми; данните, предоставени от А. и от Агенция „Митници“ не съдържат пълна, точна и изчерпателна информация, и не могат да служат като доказателство, че въпросните МПС не са преминали през граничния пункт; информацията не съдържа данни за вида и количеството на превозвани товари; дружеството е представило всички, изискуеми от ЗДДС и Правилника за прилагането му документи, които недопустимо са игнорирани; логистиката и транспортът на стоките са пети изцяло от получателя, който с писма е потвърдил получаване на стоките. Адвокатът – пълномощник се позовава и на заключението на приетата по делото счетоводна експертиза, според което: за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2019 г. „Кристи 12“ ЕООД е отразило счетоводно процесните сделки за пелети - Приложение № 1 към експертизата; за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2019 г. „Кристи 12“ ЕООД са налични плащания, които са представени подробно в Приложение № 2; пелетите са придобити от „К.-12“, чрез покупка, за което са представени справки, които са посочени в Приложение № 3; съгласно представени справки и обяснения, дружеството не е извършвало доставки на пелети на територията на страната; дружеството води редовна ежемесечна счетоводна отчетност и според представените документи може обосновано да се твърди, че са спазени изискванията на ЗСч. при отразяване на стопанските операции през процесните периоди. При изслушване в съдебното заседание на 16.12.2024 г. вещото лице посочило/уточнило, че: „приложение № 2 представлява аналитична хронологична ведомост на дружеството – жалбоподател, за периода 01.01.2019 г. - 31.01.2019 г.; документите, изследвани от експерта са предоставени на вещото лице по e-mail, но са приложени и в делото, т.е. - не са нови, представени са в хода на ревизията и са част от счетоводството на жалбоподателя; предоставено е

споразумение за прихващане, сключено между Д. „Пласико Ди П. Н. К.“ - българско дружество, което е с идентично наименование на дружеството „Пласико Ди П. Н. К.“, регистрирано в Италия.

Съдът не намира основания да не кредитира заключението на ССЧЕ, потвърждаващо надлежно осчетоводяване от „Кристи-12“ ЕООД на спорните доставки, както и наличието на данни за извършени плащания, макар осчетоводяването да е ирелевантен за доказване наличието на материалноправните условия за признаване на доставката факт, понеже не е елемент от фактическия състав на ВОД.

Спорът касае изпълнение особените изисквания на чл. 7, ал. 1, чл. 53, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС, вр. чл. 45, т. 2 ППЗДДС, и не само.

Не е спорно, че: „Кристи-12“ ЕООД е издало фактури, в които отразило нулева ставка на ДДС; дружеството е разполагало със стоките и твърдение за обратното не е въведено с ревизионния акт; ревизиращите органи не отричат „Plasico di Petrov N. K.“-Италия да е притежавало валиден VIN, проверен чрез системата VIES (РА, л. 96 от делото).

Според [чл. 53, ал. 1 ЗДДС](#), ВОД по [чл. 7](#) се облагат с нулева ставка. СЕС приема в редица свои решения, че след като в [Директива 2006/112/ЕО](#) липсва конкретна разпоредба относно доказателствата, които трябва да предоставят данъчнозадължените лица, за да бъдат освободени от ДДС в случаите на ВОД, в правомощията на държавите - членки, съгласно [чл. 131 от същата директива](#) и да определят условията, при които се освобождават ВОД от облагане с ДДС ([т. 36 от решение на Съда от 6 септември 2012 г., по дело С-273/11](#)). Условията, които са предвидени в тази връзка, са посочени в [чл. 53, ал. 2 ЗДДС](#), вр. [чл. 45 ППЗДДС](#). Документите, удостоверяващи извършването на ВОД са два вида: такива, обосновали доставката и други, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на РБ, до територия на друга държава - членка. Според [чл. 45, т. 1, б. „а“](#) документ за доставката представлява фактурата, в която, когато получателят е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка, се посочва идентификационен номер по ДДС на получателя, издаден от държавата - членка, под който номер е извършена доставката. Разпоредбата на чл. 7, ал. 1 ЗДДС определя като вътреобщностна доставка на стоки „транспортирането им от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя, от територията на страната, до територията на друга държава - членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, и е предоставил идентификационния си номер по ДДС на доставчика“. Документите, удостоверяващи (доказващи) извършването на ВОД, с които доставчикът в процесния случай следва (е длъжен) да разполага са посочени в чл. 45, т. 1, б. „а“ ППЗДДС, а именно: фактура за доставката, която съдържа идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката. Прилагането на нулева ставка за ВОД изисква (чл. 53, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС) доставчикът да разполага с документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната, до територията на друга държава членка, определени с [чл. 45а от Регламент за изпълнение \(ЕС\) 2018/1912](#) на Съвета, от 04.12.2018 г. за изменение на [Регламент за изпълнение \(ЕС\) № 282/2011](#), по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки, или определени с правилника за прилагане на закона. Разпоредбата на чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 282/2011 изброява примерно случаите, при наличието на които се приема, че стоките са изпратени или превозени от държава членка до местоназначение извън нейната територия, но на територията на Общността. Европейска информационна система VIES за обмяна на информация и данни между данъчните администрации на държавите – членки, относно функционирането на ДДС при вътреобщностната търговия дава възможност за обмяна на

данни – проверка за валидността на данъчните идентификационни номера по ДДС, обобщаване и сверяване стойностите на доставките от България, към другите държави - членки на ЕС и обратно. За валиден VIN се приема идентификационният номер на лице, което към датата на възникване на данъчното събитие, посочено в съответната фактура за ВОД е регистрирано за целите на облагането с ДДС в държавата - членка, издала този номер.

Спорът е дали е осъществено транспортиране на стоките от територията на страна, до територията на Италия, за който се твърди да е бил ангажимент на получателя. В тази връзка (каза се по – горе) дружеството – жалбоподател представило документи по [чл. 45, т. 2, б. „а“ ППЗДДС](#): международни товарителници (ЧМР) с превозвач “Car trade gebrauchtswagen” G., V. № ATU784047 и писмени потвърждения за получаване на стоките (РА, л. 96 от делото).

Процесната ревизията е извършена по общия ред, с оглед на което доказването на фактическите констатации, послужили като основание за облагането с ДДС е отговорност на ревизиращите органи по приходите (арг. чл. 170, ал. 1 АПК, вр. § 2 ДР ДОПК), противно на това което те са приели. За разлика от ЧМР, които са изследвани (проверени, посредством споменатите насрещни проверки в Агенция „Митници“ и А.), по отношение представените „писмени потвърждения за получаване на стоката“ в акта и в РД не са изложени мотиви, които да оспорват наличието им и/или да компрометират съдържанието му. Освен това данните от Агенция „Митници“ и А., възпроизведени по – горе не опровергават изцяло материалната доказателствена стойност на представените ЧМР, предвид презумпцията по чл. 9, § 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR). Тези данни не са обсъдени, а само са възпроизведени, но те не обосновават с категоричност обобщаващ извод за липса на доставка на стоките, след като на л. 96 от делото (на гърба, абзац първи) е записано, че извършената проверка в информационните масиви на Агенция „Митници“, модул „Пътни такси и разрешителни“ установила *„регистрирани преминавания на автомобили с регистрационни номера, вписани в ЧМР за превоз на пелети за периода 01.4.2018 г. – 30.06.2019 г. на „Пласико ди П.-Н. К.“ за Италия“*. Отдаден е приоритет на констатацията, че *„за 9^{ме} МПС не са отчетени преминавания в електронната система за събиране на пътни такси“*, но практически възможно е, поради несъвършенства на тази система информацията да е неточна и/или непълна. Дефицитът на доказателства, които категорично да оборят представените като доказателства за транспортиране на стоките документи определя ревизионния акт като необоснован. Ответникът, като се е доверил на вече споменатите констатации от насрещните проверки, също е пренебрегнал изцяло доказателствената сила ЧМР, като отново се позовал (Решение № 258/26.02.2024 г. – л. 13 от първото дело) на информацията от Италия, че на вписания в ЧМР адрес за доставяне не е намерено дружеството *„Пласико ди П.-Н. К.“*, кредитирайки я безкритично. Недопустимо издателите на процесния РА и ответникът са се доверили безрезервно на информацията (цитирана по – горе), получена от данъчната администрация на А., вкл. досежно дадената квалификация за *„измама от страна на българското дружество „К.-12“*, както и на заключението, че *„всички доставки на пелети не са извършени“* от Car trade gebrauchtswagen. Информацията, получена в резултат на административно сътрудничество в областта на данъчното облагане следва да бъде анализирана и проверявана от гледна точка на всички останали данни и доказателства, а не да бъде приемана автоматично. Предоставянето на такава информация не включва задължение за съответната данъчна администрация да разсъждава по установените обстоятелства, още по – малко да прави обобщаващи заключения и квалификации, освен ако не са подкрепени със съответните

доказателства, проверени в легитимно административно и/или съдебно производство.

В двете съдебни производства по настоящото дело ответникът не оспорва истинността (автентичността) на международната товарителница, която, освен с формална доказателствена сила се ползва и от материална такава. В тази връзка не е изследвано от ревизиращите органи по приходите наличието/липсата на подпис и печат за „получател“ в кл. 24 от ЧМР, удостоверяващо получаването на стоките, по аргумент от [чл. 13, § 1, изр. първо от Конвенцията](#). Т. обсъждане е направено с Решение № 258/26.02.2024 г. (л. 14 от първото дело), с абстрактните доводи, че: потвържденията от името на „Пласико ди П.-Н. К.“ не са представени в превод на български език; посочен е адрес в Италия, който е приет за несъществуващ; за цитираните дата и номер на фактура, и ЧМР, но не се сочи вид и количество на стоката, регистрационни номера на превозните средства; няма данни за лицата, които са предали/получили стоките. В ревизионния доклад и в акта Съдът не открива мотиви и доказателства, обосноваващи извод за участие на „Кристи-12“ ЕООД в данъчна измама. С такова твърдение за първи път се е ангажирал ответникът с решението си (л. 14 от първото дело), но въз основа на съществуващите доказателства, без да е събрал нови (арг. чл. 155, ал. 3 ДОПК), които да допринасят за такъв извод. Действително директорът на Дирекция „ОДОП“, като решаващ административен орган е страна (ответник) в съдебното производство (арг. чл. 159, ал. 2 ДОПК), а решението му, постановено по реда на Глава осемнадесета ДОПК представлява абсолютна процесуална предпоставка за оспорване на ревизионния акт (чл. 156, ал. 2 и ал. 1, изр. първо ДОПК). На оспорване пред Съда обаче подлежи не решението на директора на Дирекция „ОДОП“, а самият ревизионен акт. Настоящият състав на решаващия съд не споделя мотивите на ответника за участие на дружеството – жалбоподател в данъчна измама. Според първия диспозитив на решението на СЕС от 06.09.2012 г. по дело С-273/11 „член 138, § 1 от Директива 2006/112/ЕО, относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че допуска при обстоятелства като разглежданите в главното производство на продавача да се откаже ползването от правото на освобождаване на вътреобщностна доставка, при условие че бъде установено, с оглед на обективни фактори, че той не е изпълнил полагащите му се задължения в областта на доказването или че е знаел или е трябвало да знае, че осъществената от него операция е била замесена в извършена от приобретателя измама, и че не е взел всички зависещи от него разумни мерки за избягване на собственото си участие в тази измама“. В процесния по настоящото дело случай от страна на „Кристи-12“ ЕООД са представени всички, изискуеми от вече цитираните материалноправни норми на ЗДДС и ППЗДДС ([чл. 45, т. 1, б. „а“](#) и [т. 2, б. „а“ ППЗДДС](#) документи, за които се каза да не са приети за достоверни от органите по приходите. От последното обстоятелство обаче не следва, че жалбоподателят (см. решението на СЕС по дело С-273/11) „не е изпълнил полагащите му се задължения в областта на доказването или че е знаел или е трябвало да знае, че осъществената от него операция е била замесена в извършена от приобретателя измама, и че не е взел всички зависещи от него разумни мерки за избягване на собственото си участие в тази измама“. В. в ревизионния акт, освен че не се твърди директно наличие на данъчна измама, липсват констатации и мотиви, обосноваващи поведение на „Кристи-12“ ЕООД от обективна и от субективна

страна, сочещо на умишлено участие в данъчна измама. По аргумент от т. 43 от цитираното решение: ако продавачът е изпълнил задълженията си по доказването на вътреобщностна доставка, въпреки че приобретателят не е изпълнил договорното си задължение да изпрати или превози съответната стока извън държавата членка на доставката, последният следва да бъде считан за задължен по ДДС в тази държава членка; правото на продавача на освобождаване на ВОД може да бъде отказано само, ако не е изпълнил полагащите му се задължения в областта на доказването или е знаел или е трябвало да знае, че осъществената от него операция е била замесена в извършена от приобретателя измама, и че не е взел всички зависещи от него разумни мерки за избягване на собственото си участие в тази измама. Този извод е валиден за процесния случай, при положение че приходните органи не са оборили успешно доказателствената сила на представените документи за поемане на грижата за доставка на стоките, от купувача. Не е оспорено от ответника (потвърдено и от вещото лице), че „Кристи-12“ ЕООД надлежно е осчетоводило доставки към „Пласико ди П.-Н. К.“. Не се оспорва и редовността на воденото счетоводство, като цяло, с оглед чл. 51 ДОПК, поради което съответните счетоводни записи представляват (арг. чл. 182 ГПК) косвено доказателство за извършени доставки.

По т. 68 от решението на СЕС, от 27.09.2007 г. по дело С-409/04 Общностният съд постановява, че „*че член 28в, А, буква а), първа алинея от Шеста директива (директивата за ДДС) следва да се тълкува в смисъл, че не допуска компетентните органи на държавата-членка на доставката да задължават даден доставчик, който е действал добросъвестно и е представил доказателства, установяващи на пръв поглед правото му на освобождаване на дадена вътреобщностна доставка на стоки, да заплати впоследствие ДДС върху тези стоки, когато тези доказателства се окажат с невярно съдържание, без обаче да бъде установено участието на споменатия доставчик в данъчната измама, доколкото той е взел всички разумни мерки в рамките на своите възможности, за да се увери, че осъществяваната от него вътреобщностна доставка не го довежда до участие в такава измама“.* С други думи издателите на РА № Р-22221021004588-091-001/15.12.2023 г., след като са дискредитирали доказателствената стойност на представените от „Кристи-12“ ЕООД писмени доказателства и на това основание са начислили в тежест на дружеството ДДС за ВОД, задължително е следвало да обосноват и докажат недобросъвестно поведение, сочещо на умишлено участие в схема за данъчна измама. Т. доказване не е проведено и в подкрепа на този извод са изложените до тук от Съда мотиви.

В заключение – РА № Р-22221021004588-091-001/15.12.2023 г., потвърден с Решение № 258/26.02.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“-С., в оспорената част на начислени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност, в размер на 261 120, 28 лв. за данъчни периоди м.м. 04, 08. 2019 г. и определените лихви, в размер на 124 636, 40 лв. е издаден от компетентни, надлежно оправомощени органи по приходите, но е материално незаконосъобразен и необоснован, и подлежи на отмяна.

В настоящото съдебно производство адвокат В. С. – пълномощник на „Кристи-12“ ЕООД заяви претенция за възстановяване разноските за адвокатско възнаграждение, в размер на 20 000 лева, съгласно представено пълномощно и договор за правна помощ (л. 13). Пред

Върховния административен съд адвокатът е представил списък по чл. 80 ГПК с претенция за възстановяване разноските за адвокатско възнаграждение (10 000 лева), за експертиза (500 лева) и държавна такса 50 лева, за първата съдебна инстанция; адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред ВАС – 25 000 лева. Претендираното адвокатско възнаграждение от 10 000 лева за процесуално представителство пред Административен съд София – град, по адм. дело №5179/2024 г. е съобразено с диспозитива на отмененото Решение № 5600/18.02.2025 г., с което Съдът е редуцирал възнаграждението, именно до размер от 10 000 лева. Настоящият съдебен състав е задължен да се съобрази с това. Ответникът, видно от протокола на л. 14 от делото не заяви възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК, тъй като претенцията за адвокатско възнаграждение 20 000 лева е в минималния размер, предвиден с чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредбата за възнаграждения за адвокатска работа. Така ответникът, предвид чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК, вр. чл. 226, ал. 3 АПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет дължи да възстанови на дружеството – жалбоподател разноските за водене на делото и възнаграждението за един адвокат, в производството по адм. дело № 5179/2024 г. на АССГ, както и възнаграждението за адвокат в съдебното производство пред ВАС и в това по настоящото адм. дело № 6250/2025 г., в общ размер на 55 750 лева (10 750+25 000+20 000). Водим от горните мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от „КРИСТИ-12“ ЕООД издадения от органи по приходите, при ТД на НАП – С. РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221021004588-091-001/15.12.2023 г., потвърден с Решение № 258/26.02.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“-С., в оспорената част на начислени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност, в размер на 261 120, 28 лв. за данъчни периоди м.м. 04, 08. 2019 г. и определените лихви, в размер на 124 636, 40 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да възстанови на „КРИСТИ-12“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на делата пред две съдебни инстанции и възнагражденията за адвокат, в размер на общо 55 750 лв. (петдесет и пет хиляди, и седемстотин и петдесет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: